

ŽELEZNIČARSKI VESTNIK

STROKOVNO GLASILO PROMETNE ZVEZE.

Izhaja 1. in 15. vsakega meseca in velja za privatne naročnike za celo leto 40 D, za pol leta 20 D, za četrt leta 10 D. Izven Jugoslavije 52 D. Naročnina se pošilja na Osrednji odbor Prometne zveze, Maribor, Aleksandrova cesta št. 6. Naročnina se plačuje naprej. Člani Prometne zveze dobivajo list brez

posebnega naročila. — Osrednji odbor Prometne zveze tudi sprejema naročnino, dopise, inserate in reklamacije. Dopisi se ne vračajo. Cene inseratom po dogovoru. Za večkratne objave primeren popust. Nezaprite reklamacije so poštne proste. — Čekovni račun št. 13.351.

Štev. 3.

Maribor, dne 1. februarja 1927.

II. letnik.

Andrej Semenič:

III. mednarodni kongres

krščanskih železničarjev in cestnih železn. organizacij v Kölnu.

(Nadaljevanje.)

Ta ustava se ni zadovoljila s kako polovično ureditvijo, temveč je čisto konkretno in praktično določila smer, v kateri naj gre razvoj bodočih obratnih svetov. Na podlagi določbe 165 te ustave so se ustanovili obratni sveti kot ustvarjajoče celice za celotno gospodarsko življenje, okrožni obratni sveti kot nadrejene organizacije prvih, in enega glavnega obratnega sveta s sedežem v Berlinu, ki naj zbira svojo nabranih izkušenj od podrejenih svetov. Na podlagi ustave je izšel dne 6. februarja 1920 zakon o obratnih svetih, ki obsega 106 paragrafov in je krona in življenje vsemu, kar imajo danes v Nemčiji.

Kako idealno je to vse zamišljeno, je razvidno iz točke 165 ustave, ki pravi: Delavci in nastavljenici so za to poklicani, da skupno s podjetniki sodelujejo na ureditvi delovnih in mezdnih pogojev, kakor na celotnem gospodarskem razvoju produktivnih sil. — Takoj moram pa omeniti, da se to danes še ne izvršuje v celotnem obsegu, temveč se obratni sveti omejujejo po največ na reševanje sporov, sestavljajo delovne pogodbe, odnosno pri železnicah službene predpise itd. Po ustavi bi namreč imeli pravico sodelovati pri vseh gospodarskih vprašanjih podjetja, železnice itd., to pa je veliko. Prišlo bo pa to z razvojem časa; z izobrazbo in napredkom delavstva raste njih moč in pravica. Vse je pač odvisno od zmožnosti in izobrazbe delavčeve. Podjetje kontrolirati, nasvetovati nakup surovin, ves železniški promet voditi, tako, da bo prav za uslužbenca in državo, zato je treba veliko zmožnosti.

Potrebno še je omeniti, da imajo na železnicah uradniške in obratne svete. Navesti hočem en praktičen vzgled iz delovanja teh svetov, n. pr.: Ko izgotovi direkcija službeni načrt za svoje območje, ga da na pregled uradniškemu svetu. Ta potem pregleda, kako je služba razdeljena, koliko bo imel vsak uslužbenec prostega časa, prostih nedelj itd. Če se z vsem strinja, ga odobri in šele tedaj je veljaven. V nasprotnem slučaju se pa sestane železniška uprava in uradniški svet k razpravi, da rešita sporne točke, če do sporazuma ne pride (kar je redkokedaj) gre za deva pred glavni uradniški svet v Berlin.

Obratni sveti pa svetujejo upravi pri sprejemanju novih železničarjev in posredujejo v slučaju kaknega kazenskega odpusta. Ker pa delajo obratni sveti roko v roki z strokovnimi organizacijami, se pač navadno zgodi tako, da pri takih sporih neorganizirane pustijo pasti, za organiziranega se pa toliko časa trudijo, da v službi ostané. Ob tej priliki naj omenim, da nobena organizacija za neorganiziranega delavca načeloma ne posreduje, pa naj še trpi kako si bodi krivico. (Nadaljevanje sledi.)

Za čem mora vsak član organizacije stremeti.

Dolžnost vsakega člana organizacije je, da dela za njo, to smo že čitali v našem strokovnem glasilu. Kako se naj dela, je že tudi bilo v lepi obliki povedano. Ni še pa bilo obravnavano, kaj potrebuje tisti član organizacije, ki hoče uspešno delati. In, ker je to vprašanje zelo velike važnosti, je dobro, da se tudi pri njem malo pomudimo.

Prvo, kar rabi vsak organizator, je sposobnost. Ta je vsakemu človeku kot družabnemu bitju prirojena, enemu seveda v večji, drugemu zopet v manjši meri. Da pa se more ta sposobnost prav in koristno uporabiti, jo je treba izpopolnjevati. Ali z drugimi besedami, da more človek svoji družbi koristiti, se mu je treba prej to naučiti. Najprej je treba samega sebe naobraziti. Torej za vsakega člana organizacije je potrebna izobrazba.

Druga, nič manj potrebna so načela. Ni mogoče, da bi kdo za to ali ono stvar koga navduševal, ga prepričeval, če sam o tem ni popolnoma prepričan. Če ga pri tem ne vodijo kaka višja načela. Načelnega prepričanja je treba, vsak član organizacije ga mora imeti. Le načelno vzgojeni člani garantirajo uspeh organizaciji. Samo na načelne ljudi lahko stavi človeška družba svoje upanje. Samo izobrazba ne bi zadostovala, k temu je treba pridjati še načelno vzgojo. In kot krona, kot najjačja vez, najmočnejša sila, ki premore vse, je pa ljubezen. Tudi te ne sme manjkati. Še tako naobraženi in načelno vzgojeni člani ene organizacije ne dajo dovoljnega upanja, da bodo to, kar so sklenili storiti, tudi izvršili, če jih k temu ne bi silila ljubezen. Ljubezen do tega, česar so se lotili, jih mora pri vsem delu in nehanju spremljati. Le edino, če bodo delali iz ljubezni do dela samega in pa iz ljubezni do svojega sotrpina, bodo res kaj dosegli. Zato pa oni člani organizacije, ki so pristopili k organizaciji samo zato, da bi od nje le prejeli, sami pa ji nič dajali, je boljše, da bi jih sploh ne bilo. Ker taki člani organizacijo ter ostale njene ude le izkoriščajo, njej veliko več škodujejo (članarina sama ne zaleže vsega), kakor pa koristijo.

Da zberemo zopet vse skupaj: Vsak član organizacije, ki hoče biti res koristen član človeške družbe, mora stremeti prvič za izobrazbo, imeti mora trdna načela, in tretjič k delu ga mora priganjati ljubezen do bližnjega.

Člen 205 zakona o prometnem osebju so razveljavili.

Kos za kosom se reže koža iz železničarskih hrbtov, in ti navidezno vse to prenašajo že z neko mirno, pohlevno udanostjo. Plače so se jim že nešteto krat znižale, obleke niti več prav ne poznajo, vzele so se jim te in one doklade, gotovim osebam neljube so vrgli na cesto, da tam »prosto-

voljno storijo žalostno smrt« in tako napravijo prostor drugim. Železničarju, na kar je bil najbolj ponosen, s čim je tako zelo računal na stara leta, radi česar se je odpovedal boljšemu mestu v privatni službi, se mu je zopet odvzelo: nestalnost železniških uslužbencev se je podaljšala za nova tri leta.

V težkem pričakovanju smo čakali, da vendar enkrat preteče ona triletna, za marsikaterega usodepolna doba naše nestalnosti. Že so v Beogradu izglasovali novi zakon, s katerim se nestalnost železniškega uslužbenca zopet podaljša za nova tri leta.

Spočetka nismo mogli prav razumeti, čemu je treba dolgih treh let, da se ugotovi, koliko osebja se rabi za prometno službo. Kmalu pa so se nam odprle oči, dovolj jasno se je pokazalo, da se pod redukcijo državnih nastavljenecov skriva čisto nekaj drugega. Poleg dobrega namena se očituje tudi namen, da se odstranijo iz državne službe oni, ki so napoti gotovim političnim osebam.

To se je tudi pokazalo in žal v veliko škodo državnih upravi sami. Pričakovali smo, da bo temu konec, da bodo zavladale zopet zdrave, normalne razmere, da se bo upoštevala zmožnost in pošteno delo. Pa ne, pravijo, da rabijo čas za reguliranje prometne službe in za prestavljanje onih na severu v južne kraje. . . . Že davno bi se lahko regulirala prometna služba, če bi se resno in pametno delalo, tudi bi se že lahko ugotovilo, koliko osebja je za to delo potrebno. Pravosodni minister je nekaj podobnega v svojem nagovoru ob priliki, ko se je v Beogradu razpravljalo o podaljšanju uradniške nestalnosti, merodajnim faktorjem sam zalučal v obraz.

Pa ne samo to, da se nam s tem zakonom odvzamejo že davno pridobljene pravice, in ne samo to, da se lahko na podlagi tega zakona na najgrši način mešetari z državnimi uslužbenci, ampak ta zakon je, kakor je svoječasno dejal narodni poslanec Ljuba Jovanović v svojem govoru v narodni skupščini, tudi protustaven.

V členu 108. ustave je rečeno jasno: Uradnik, ki mu je z zakonom zagotovljena stalnost, ne more proti svoji volji biti odpuščen brez razzodbe kazenskega ali disciplinarnega sodišča. Dovolj jasno je, da bi se v dobi treh let lahko izvršila revizija nastavljenega osebja. Ko ta rok poteče, preneha pravica revizije tako za narodno skupščino, kakor za ministre.

Tako je bilo določeno z ustavo in nihče ne sme, dokler se ustava ne spremeni, v tem oziru kaj drugega določiti. Gospodje ministri tega zakona ne bi smeli podpirati, ker po ustavi in po zakonu o ministrski odgovornosti — odgovarjajo za vsako kršitev ustave. To jasno določa člen 106 in 108.

In tretje, nič manj važno, da tudi tukaj omenimo, je vzgoja v ljubezni in požrtvovalnosti do države. Če še je eden tako idealen, patrijotičen, da bi ob vsaki priliki bil pripravljen darovati svoje življenje za domovino, mora tisto lepo, dobro, kar človeka diči, izgubiti, če vidi, da tisti, ki bi ga v tem morali navduševati, še izrabljajo njegov idealizem. Vkljub vsej očitni ljubezni do domovine mu vedno še pravijo, da ni zanesljiv, da je protidržaven in to ponavljajo s hipnotizersko sposobnostjo vedno znova in znova, tako, da že nazadnje res sam lahko dvomi nad samim seboj. In če mi »na severu« povemo kako odkrito v korist državi iz ljubezni do domovine, pa se nas mora kot nezanesljive predstaviti. Ali je sploh še mogoče s temi ljudmi kaka resna debata? Kaj nam je storiti? Delati, neumorno in vstrajno delati, delati v organizaciji.

Iz pravilnika o voznih ugodnostih.

(Sprejet 13. I. 1927.)

Uslužbenec državnih prometnih naprav uživa brezplačno vožnjo na službenih potovanjih, odnosno prosto vož-

njo in prost prevoz selitve. Za službene potrebe izdaja g. prometni minister letne brezplačne karte.

Razven tega imajo uslužbenci državnih prometnih naprav zase in za svoje družinske člane trikrat na leto brezplačno vožnjo za privatna potovanja. (To velja za aktivne uslužbence in za upokojene.) Otroci uslužbencev državnih prometnih naprav, ki obiskujejo šolo v bližnjih mestih, imajo brezplačno vožnjo od kraja stanovanja.

Vdove in nedoletni otroci bivših aktivnih in vpokojenih uslužbencev državnih prometnih naprav, ki prejema pokojnino in draginjsko doklado, imajo pravico na tri brezplačne vožnje letno.

Prometni minister predpiše naknadno način in pogoje, pod katerimi bodo uslužbenci, aktivni in upokojeni ter njihovi družinski člani uporabljali vozno ugodnost na podlagi legitimacij; režijska postavka se določi s tarifi.

Aktivni uslužbenci državnih prometnih naprav, ki službujejo v krajih, kjer se ne more ali pod jako težkimi pogoji nabavljajo življenske potrebščine, imajo pravico na brezplačen prevoz življenskih potrebščin in posode. Prometni minister določi potrebo, kakor tudi količino življenskih potrebščin, ki se naj prevažajo brezplačno.

Natančnejša navodila o izdajanju voznih ugodnosti predpiše prometni minister. Dokler ta navodila niso izdana, veljajo predpisi o brezplačni vožnji in voznih ugodnostih od 1. oktobra 1924 in odredbe železniške tarife I. del in potniške tarife II. del, v kolikor tega ne spreminja ta pravilnik.

Na ladjah v državni eksploataciji veljajo iste vozne ugodnosti, kot na železnici.

Uslužbenci ostalih domačih in tujih železniških uprav imajo vozne ugodnosti po načelu reciprocitete.

Pisana beseda v službi.

Razna imena, naslovi, pravilniki, okrožnice, imeniki itd., ki jih izdaja železniška uprava, skoraj več škodujejo lepi slovenski besedi, kakor svoječasne zahteve, ko je bilo prepovedano v uradu slovensko govoriti. Človeka boli srce in glava, če čita dandanes okrožnice. Vse bi najrajše pognal znova v šolo, pa v slovensko šolo, da bi jim tam povedali, da imamo tudi mi Slovenci svojo slovnico. O kakih štilitiki sploh ni govora. Ni res, da bi se v službeni jezik ne mogel tudi uvesti lepi štil. Dejstvo, da morajo biti službeni spisi kratki, jedrnat in povsem razumljivi, nikomur ne dovoljuje, da lahko sicer jezik pač. Tudi v službi je dolžnost vsakega Slovenca, da pazi na svoj materni jezik, da ga ne kvari in tudi ne pusti, da bi ga drugi kvarili!

Iz osrednjega odbora.

Na zadnjih sejah načelstva se je sklepalo in razpravljalo o pritožbah naših članov, o krivicah, ki se jim godijo od strani bodisi uprave, bodisi od svojih predpostavljenih. V prvi vrsti zahteva osrednji odbor, da naj bodo deležni režijskega premoga na obroke vsi delavci in upokojenci; zahteva po razliki na nočnih dokladah delavcev, ki se nahajajo na sistemiziranih mestih, in sicer od 1. VII. 1925 do 1. XII. 1926, ni pretirana in pričakujemo, da bo uprava znala ceniti važnost nočnih služb, bodisi na teh ali onih mestih ter prizadetim izplačala vsaj tisto, kar temu osebju po sedanjih predpisih pripada. Potom Jugoslovanskega kluba v Beogradu se zahteva od ministrstva za promet, da vendar enkrat iz novega proračuna izplača dolžne diference osebju. Tukaj naj se ne gleda na posamezne pokrajine, ampak se naj izplača vsem prizadetim v celi državi. Prav posebno so pa še prizadeti železničarji bivših lokalk. Protestiramo proti vsakim izjemam! Zakon naj bude za vse enak! Dogajajo se zopet slučajji, da so delavci, ki so že leta in leta na sistemiziranih mestih, pa še danes niso prevedeni in nastavljeni. Pri regulaciji urnih plač lanskega

leta se jim je reklo, češ, vi boste nastavljeni, vam se urina ne zviša. Tako se jim ni dalo prav nobenega poviška, a nastavilo se tega delavstva tudi ni. Vprašamo: ali ni to krivica? Potem brezplačni dopusti stalnega delavstva! Kako se mora od takega delavca zahtevati vestno delo, ko pa ima vedno pred očmi svojo bedo. Korist uprave same je, da se gotovo število delavcev stalno zaposli. Naj se jih plača sedanjim razmeram primerno in videli bomo, kako bo delo napredovalo. Tako bi se zadovoljilo delavstvo, ki bi lažje živelo, pa tudi uprava bi prišla na svoj račun, ker bi se produkcija dela brezpogojno zvišala.

Okrožnice.

Skupščine bolniškega fonda. Oblasna uprava humanitarnih fondov razglša, da se vrši vsled odloka gospoda ministra saobračaja štev. 30553/26 oblasna skupščina bolniškega fonda v Ljubljani dne 20. februarja 1927 in glavna skupščina v Beogradu dne 20. marca 1927. Dnevni red oblasne skupščine bo: a) poročilo upravnega odbora; b) obračun za leto 1925/26; c) proračun za leto 1927/28; d) poročilo nadzorstvenega odbora; e) predlog o razrešnici; f) samostojni predlogi; g) slučajnosti. Nadaljni podatki slede v posebni okrožnici.

Pojasnila.

Povračilo stroškov za selitev po službeni potrebi. Ob selitvenem potovanju po službeni potrebi ima uslužbenec nastopna povračila po pravilniku o postranskih prejemkih uslužbencev državnih prometnih naprav: a) popolno dnevno in popolno stroškovno povprečino po tem pravilniku zase; b) četrtino popolne dnevnice in četrtino popolne stroškovne povprečine za vsakega člana svoje rodbine, v katero se štejejo: poročena žena, zakonski otroci, pastorki in pastorki ali adoptirani otroci, in sicer moški do polnoletnosti, kakor tudi oni polnoletni, ki so nesposobni za delo, ali se še šolajo, deklice pa do možitve, če žive stalno pri očetu in če se skupno selijo z njim; c) brezplačno vožnjo zase in za rodbino, nadalje brezplačen prevoz prtljage (in sicer zase do 50 kg, za vsakega rodbinskega člana pa po 25 kg, toda skupna teža prtljage ne sme presežati 200 kg) in pohoštva po železnici ali s parnikom, ali povračilo plačanih zneskov za vožnjo po vozovnici, za prevoz prtljage po priznanici in pohoštva po tovrstnem listu, kakor tudi povračilo dejanskih in neizogibnih stroškov, učinjenih za vklad, razklad in prevoz pohoštva od stanovanja do postaje in obratno, in sicer po računih in potrjenih pristojnega občinskega oblastva o povprečni velikosti teh stroškov v tem kraju.

Naknadno pridobljena šolska kvalifikacija se upošteva, koliko je podan potreben službeni položaj in kreditna možnost. Prečitajte si tozadevni odgovor ljubljanske državnoželezniške direkcije, ki ga najdete v 16. številki našega glasila. Rešitev Vaše zadeve smo ponovno urgirali.

O dopustih. Marsikom je še nejasno, kako se uporabljajo letni dopusti, zato naj služi sledeče pojasnilo: Letni dopust, ki pritiče uslužbencem po zakonu o državnem prometnem osebju, člen 93, je določen za tisto leto, za katero mu pripada in sicer od 1. januarja do 31. decembra. Le ako se ta dopust iz službenih ozirrov v tem letu ne more uporabiti, ima dotični pravico ga izkoristiti najkasneje v drugem letu. Preostali dopust iz prejšnjega leta se pa prihodnje leto mora uporabiti kot zadnji, t. j., da se uporabi preje novi dopust, in ko je že isti popolnoma izčrpan, se uporabi stari, ki je preostal iz prejšnjega leta. Vsem tistim pa, ki v l. 1925 niso mogli uporabiti celotnega pripadajočega dopusta, a ga tudi v letu 1926 niso uporabili, je ta preostali dopust iz leta 1925 zapadel z 31. decembrom 1926, ter ga uslužbenec ne more več izkoristiti.

Se nekaj o delavskih dopustih. Člen 6 začasnega pravilnika govori o »Odmorih« (dopustih) takole: »Vsi stalni rokodelci in stalni delavci imajo pravico do rednega letnega dopusta in sicer a) do 10 let stalne službe 10 dni in b) preko 10 let stalne službe 15 dni. Izkoriščanje letnega dopusta določa načelnik dotičnega službenega mesta in sicer tako, da ne trpi služba, in obvešča pristojni oddelek ravnateljstva o vsakem delavcu, kadar je svoj letni dopust izrabil. V izvanrednih primerih more ravnateljstvo letne dopuste za dotični čas popolnoma ustaviti in onim, kateri so na dopustu, tega prekiniti; tako prekinjeni dopust more delavec nadaljevati še v istem letu. Orožna vaja, bolezen in zdravljenje se ne vračuna v čas letnega dopusta.« — Za dneve rednega letnega dopusta pritičejo delavcem normalni prejemki, vendar pa ne za one dni (nedelje in določene praznike), ob katerih bi itak ne delali, ako bi ne bili na dopustu.

Dopisi.

Maribor. V naši delavnici so zadnji čas zavladale čudne razmere. Načelnika so neznani tik njegovega stanovanja napadli in ga poškodovali, g. inž. Vidic, ki je bil podnačelnik, je prestavljen, drugi podnačelnik je nenadoma umrl in tako smo sedaj brez pravega vodstva. Da tukaj trpi v prvi vrsti delavstvo, je popolnoma jasno, a radi teh posledic trpi tudi uprava sama. Ne bomo tukaj naštevati posamezne škode, ampak konstatiramo samo, da še delavstvo do danes ni dobilo novih legitimacij, med tem, ko jih delavci drugih edinic že precej dolgo imajo. Kje je tukaj krivda? Kakor se sliši, ležijo še baje slike za legitimacije v delavnici in se še sploh niso nikamor odposlale. Ali naj ostane delavstvo od 1. februarja naprej brez legitimacij? Protestiramo proti takemu zavlačevanju delavskih pravic in zahtevamo, da se nam da to, kar nam po dosedanjih pravilnikih in zakonih pripada. K ostalim razmeram se pa še povrnemo.

Št. Lovrenc na Dolenjskem. Dne 6. januarja t. l. je sklicel pripravljalni odbor skupine Prometne zveze za tukajšnji okoliš širši sestanek članstva, katerega se je udeležilo, izvzemši dveh, vse članstvo. Zanimanje delavstva do organizacije je začelo napredovati, za kar imamo sklicani sestanek kot najboljši dokaz. Na tem sestanku se je sklenilo, da se poroča osrednjemu odboru PZ v Mariboru vse krivice, ki se nam, posebno progovnim delavcem, godijo. Vržimo proč že enkrat našo malodušnost, strnimo naše vrste in zmaga bo na tem polju sigurno naša. Dalje želimo, da bi prinašal list tudi kake novice, ker marsikateri železničar nima razven »Železničarskega Vestnika« sploh nobenega drugega lista. Res ni list bogve kako velik, a vsi ga že željno pričakujemo, ker vemo, da je ta list naša last in da strokovna železničarska organizacija ne pomeni ničesar, ako nima lastnega glasila. H koncu je članstvo zaželelo, da se sklicujejo večkrat enaki sestanki in da je udeležba obvezna. Enoglasno se je sprejel sklep, da plača vsak, ki neopravičeno izostane, znesek 10 Din v korist Prometne zveze.

Govorniške vaje. Že dvakrat smo imeli v naši socialni šoli v Mariboru govorništvo. Niti mislil si nisem, da je mogoče o tem predmetu tako zanimivo govoriti, kakor je to storil naš profesor. Še manj sem si predstavljal, da je treba toliko truda, študija in požrtvovalnosti, predno more eden postati dober govornik. Nekaj novega so bile za-me dihalne vaje. Da treba govorniku telovaditi, si nisem mislil. Jaz sicer nimam veliko upanja, da bi kedaj govornik postal, pa z dihalnimi vajami sem vseeno začel in nič mi ni žal, da sem to storil. Zdi se mi, da se mi prsni koš kar vidoma širi, bolj zdrav se počutim in apetit imam. Neverjetno: z dihalnimi vajami sem začel, da bi govornik postal — pa mi služi to kot najboljšo medicinsko sredstvo za

pljuča. »Govorniške vaje« je naslov mojega dopisa, pa sem o govorništvu še pravzaprav malo povedal. Že to vam naj služi v dokaz, da je še mnogo drugega treba prej, predno začne kdo s samimi govorniškimi vajami. Prvo po mojem mnenju je, da govornik, ki hoče govoriti, mora dobro obvladati jezik, v katerem hoče govoriti. To se pravi, poznati mora dobro slovnico, nadalje tudi nekaj vedeti o štilitiki. Nič manj važen je organ, glas, ki ga je treba tudi znati pravilno in lepo tvoriti. Kako vpliva zunanji nastop govornika in nastop sploh, pa lahko iz lastne skušnje povem, da govornik, ki je imel lep, samozavesten, pa ne močje domišljav nastop, je pri poslušalcih veliko dosegel. Vse, kar sem dosedaj omenil, so le priprave, oziroma zunanja oblika, to je velike važnosti. Še večje važnosti pa je seveda jedro ali vsebina govora. Ko sestavljaš govor, moraš biti povsem prepričan o tem, o čemur hočeš govoriti, in sicer tako močno prepričan, da bi bil pripravljen doprinesiti veliko žrtev za istinitost svojih besed. Brez dvoma je tudi potrebno, da si o predmetu, ki o njem hočeš govoriti, dobro informiran. — Tovariši, železničarji, ki stanujete v Mariboru ali vsaj v bližini mesta, svetujem in priporočam vam, da pridno posečate socijalno šolo, kar bo v največjo korist vas samih in prepričan sem, da vam ne bode nikoli žal, če se boste mojega nasveta držali. Sestanki se vršijo vsaki ponedeljek in petek ob pol 8. uri zvečer na Koroški cesti št. 1, če ste že pozabili. — Tečajnik.

Razno.

Stabilizacija dinarja. Naše finančno ministrstvo si hoče osigurati stabilizacijo dinarja s kreditom v znesku 10 milijonov dolarjev. Država bo plačevala letno okrog 1 in pol milijona dinarjev obresti. Na ta način so si že tudi Anglija, Belgija in Češkoslovaška zavarovale svoje valute.

Dobave. Pri direkciji drž. železnic v Ljubljani se bodo tekoči mesec vršile ofertalne licitacije sledečega materiala: elektromateriala in žarnic, cina, bakrene, medeninaste, cinkane in pocinkane železne pločevine, nadalje tračnic in kretniškega materiala za zgornji ustroj obl. južne železnice.

Zamenjava kolkov. Glasom »Uradnega lista« št. 3 z dne 7. januarja 1927 prestanejo s 1. februarjem veljati kolki sledečih vrst: po Din 0,50, 1, 2, 3, 5, 10, 20, 50, 250 in 500. Do 1. maja t. l. se omenjeni kolki lahko zamenjajo za nove pri davčnih uradih in sploh pri vseh finančnih upravah, ki prodajajo taksne vrednotnice na račun uprave drž. monopolov.

Nova velika železnica. Sovjetska vlada v Rusiji začne letos graditi veliko azijsko železnico, ki bo spajala Turkestan s Sibirijo. Stroški za to železnico bodo znašali 140 milijonov zlatih rubljev in se bo pri tem delu zaposlilo 30 tisoč delavcev, torej približno toliko, kolikor znaša stalež vsega delavstva pri železnici v naši državi.

Samomor na tračnicah. Pred nekaj dnevi se je vračal železničar Ivan Prosen domov. Šel je po železniški progi proti Dravljam pri Ljubljani. Blizu barak sredi polja je opazil, da leži na tračnicah človeško truplo brez spodnjega dela. Na drugi strani tračnic je ležal spodnji del. Policijska komisija je ugotovila, da je gorenjski vlak prerezal truplo čez polovico. Samomorilec je Anzelm Ribnikar, 15letni ključavničarski vajenec, kateremu je mojster odpovedal službo.

Izpremembe v višji železniški službi. Gabrijel Pirkmayer, postajenačelnik v Lescah, je prestavljen za postajenačelnika v Veliki Bečkerek. Za postajenačelnika v Subotici je imenovan Franc Gregonič, inšpektor na ljubljanskem ravnanstvu. Kostrejančič, inšpektor pri ljubljanskem ravnanstvu, je imenovan za izvrševalca dolžnosti

načelnika komercialnega oddelka subotiskega železniškega ravnanstva.

V Dalmaciji in Hercegovini je mnogo tihotapev. V pretečenem tednu so stražniki naleteli na tihotapca, ki je nesel 30 kg tobaka. Ko je videl, da ne bo mogel pobegniti, je začel streljati na stražnike. Ti so mu odgovorili tudi s strelji in tihotapca ustrelili. Kdo je ta tihotapec, niso mogli ugotoviti.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Dopisnike ponovno prosimo, da pišejo s črnilom in samo na eni strani pole. Desni rob naj ostane prazen za eventualne popravke. Dopisi brez podpisa vandrajo v koš. Vsi dopisi morajo biti vidirani od skupine, koje član je dopisnik. Pišite po možnosti strokovne članke, pišite vsi, da bo list res Vaš in ne samo nekaterih članov.

Popravek. V zadnji številki se je pod »Pojasnila« na strani 3 v 10. vrstli vrnila neljuba tiskovna pomota. Pravilno se mora glasiti: od 1. XII. 1926 naprej in ne od 1. VII. 1926 naprej, kar naj cenjeni bralci blagovolijo vzeti na znanje.

ZAHVALA.

Podpisani sem se ponesrečil v delavnici drž. železnice v Mariboru že leta 1924. Uprava mi je potem začela izplačevati nezgodno rento. Ker sem pa imel pravico do provizije, sem potem Prometne zveze, katere sem že dolgoletni član, vložil na razna merodajna mesta več vlog, ki so pa bile po dolgih mesecih vendar rešene meni v prid tako, da sem dosegel provizijo, kakor tudi izplačilo razlike med nezgodno rento in provizijo. Tem potom se torej Prometni zvezi najuljudneje zahvaljujem, da je moji zadevi posvetila vso pažnjo in mi mirovala prej, dokler ni bil uspeh v polni meri dosežen. Apeliram na vse železničarje, da se oklenejo le te organizacije, ker kakor je meni pomagala, tako bo pomagala tudi vsemu članstvu.

Stu d e n c i pri Mariboru, dne 4. januarja 1927.

Josip Klejžar, upokojenec.

Šegula Stefan, čevlarski mojster v Studencih, Aleksandrova cesta št. 13 izdeluje vsakovrstne čevlje po meri. Železničarjem dajem tudi na obroke. 8

Čevlje do najfinejše izdelave izdeluje po najnižjih cenah Kristovič Anton, čevljar v Studencih, Kralja Petra cesta št. 68. Prevzema tudi vsakovrstna popravila.

Lepe fotografije dobite! Fotografatelj M. JAPELJ, Maribor, Aleksandrova cesta 25, Trgovski dom. Železničarji znižane cene! 5

**Tovariši,
ne pozabite na
tiskovni sklad!**

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

r. z. z. o. z.

se priporoča za tiskanje knjig, brošur, vabil, vizitk, računov, lepakov in drugih tiskovin.

V Knjigarni in prodajalni Cirilove tiskarne na Koroški cesti št. 5 in v Podružnici te knjigarne in prodajalne v Aleksandrovi cesti št. 6 dobiš dobro in poceni: papir, pisarniški, pisemski, ovojni, svileni in prešani za kinč; svinčnike, peresa, ravnila, črnilo in druge potrebščine; vsakovrstne knjige, leposlovne in šolske ter razne molitvenike.